

РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СОРТАМЕНТУ РЕДИСУ В УКРАЇНІ

Бєлїнська Є.В.

Полтавський університет економіки і торгівлі

В каталог сортів рослин придатних для поширення в Україні внесено 50 сортів редису вітчизняної і зарубіжної селекції. Але всі вони різняться між собою по врожайності товарності, хімічному складу. І стає незрозумілим з яких міркувань введені сорти з досить низькими переліченими показниками. Окрім цього не робиться комплексна оцінка сортів, а тому і працівникам сільського господарства і торгівлі важко зорієнтуватися у доцільності вирощування та реалізації того чи іншого сорту, його споживних властивостях.

В зв'язку із вище переліченим постало завдання провести групування сортів різних строків вирощування по показниках врожайність, товарність, маса коренеплоду, дегустаційна оцінка, вміст сухих речовин, вміст вітаміну С.

Після проведеного групування отримали перелік сортів, які можуть у ґрунтово-кліматичних зонах України підтримувати високі цінні господарсько-товарознавчі показники. У групі ранньостиглих із 25 сортів тільки Дабел F1, Снежка, Сора, Крїмсон вирізняються високими господарсько-товарознавчими характеристиками, при цьому питома вага цих сортів у своїй групі стиглості становить тільки 16%. Подібне становище у групі середньоранніх сортів, там тільки один сорт Лбодяна бурулька має високі характеристики. Щодо середньостиглих і пізньостиглих сортів, всі сорти пізньостиглої групи (Червоний велетень, Шахрі, Червоний гігант) мають високу врожайність, товарність, дегустаційну оцінку і т.д. Як свідчать проведені дослідження високотоварних сортів вирощується мало через займання земельних площ низьковрожайними сортами, а тому і ринок насичується редисом недостатньо і нерівномірно, що призводить до зростання цін на цей вид коренеплодів.

Таким чином сортамент редису представлений великою кількістю сортів, що свідчить про значний ресурсний потенціал цієї культури. Групування сортів за господарсько-товарознавчими показниками показало, що сорти мають великі розбіжності як по врожайності так і по якості. Тому виникає сумнів про доцільність введення в Державний реєстр значної кількості сортів, так як вони за своїми основними показниками можуть бути віднесені тільки до сортів, які мають середні і низькі господарчо-товарознавчі показники.